

Satans Eden nr. 167
Guds suverenitet del 4, Den menneskelige vilje del 3
12. mai 2024
Brian Kocourek

**Dette er en automatisk oversettelse gjort med et dataprogram.
Nøyaktigheten er derfor ikke like bra som et menneske kan gjøre.**

God morgen, alle sammen. La oss bøye hodene våre igjen.

I forrige uke sluttet vi med å sitere skriftstedet fra **Filipperbrevet 2:13**. Så la oss begynne der for vår tekst for denne morgenen. "*Det er Gud som virker i dere både å ville og å gjøre etter sin gode vilje.*"

La oss bøye hodene våre.

Far, vi er så takknemlige, Herre, at vi vet at Du arbeider i oss. Og faktisk, hvis Du ikke arbeidet i oss, ville vi ikke hatt noen anelse.

Så, Fader, vi er takknemlige for at Din hånd våker over oss.

I Jesu navn ber vi. Amen.

Dere kan sette dere.

Som jeg nevnte i notatene mine, avsluttet vi med dette forrige uke, og vi skal begynne med det denne uken, for jeg vil virkelig at dere skal vite hva det virkelig betyr, at Gud arbeider i dere, ikke bare til å ville, men til å gjøre. Ikke bare til å ville, men til å gjøre. Ok?

Nå har vi snakket om dette skriftstedet mange ganger, men i dag vil jeg peke på hvorfor det er så viktig.

Nå sa broder Branham i sin preken **Hvem er denne Melkisedek s. 46**. Nå, i begynnelsen bodde Gud alene med Sine attributter som jeg talte om i morges. **Det er Hans tanker**. Det var ingenting, bare Gud alene.

Men **Han hadde tanker**. Akkurat som en stor arkitekt kan sette seg ned i tankene sine og tegne det han tror han skal bygge, skape.

Han (en arkitekt) *kan ikke skape; han kan ta noe som er skapt og lage det i en annen form, for Gud er den eneste som kan skape.*

Så legg nå merke til at han bruker ordet form. Vi skal komme inn på dette om bare noen få minutter, for, skjønner dere, da Gud skapte Sin Sønn, brakte Han frem Logos, som er en del av Ham, og det var Sønnen, det var det Hellige Lyset, og det var en annen form. Det var et uttrykk.

Et uttrykk og en tanke er to forskjellige ting, men likevel er uttrykket fylt av tanken. Med andre ord, tanken er der fortsatt, men uttrykket er et bilde. Og i 1. Mosebok 1:26 ble vi skapt i det samme bildet. Så vi er et uttrykk for Guds egenskaper, Guds tanker, ok?

Men han får i tankene sine hva han skal gjøre, og det er hans tanker; det er hans ønsker.

*Det er en tanke, og så sier han det, og da er det et ord. Og et ord er en tanke, når det blir uttrykt, er det et ord. **En uttrykt tanke er et ord.***

Det blir med andre ord et uttrykk. Et ord er en tanke som uttrykkes. Derfor er det ikke lenger bare en tanke i uttrykksøyeblikket, men antar nå en annen form som er et uttrykk.

Som broder Vayle sa til meg, kroppen som Jesus bodde i var Guds kropp, men Han lånte den ut til sin Sønn. Med andre ord, han lånte den ut til sitt uttrykk. Greit, så hva var uttrykket Han uttrykte? Hvem var det? Gud. Han uttrykte ikke Sønnen. Han uttrykte Gud.

Men tanken forblir fortsatt i sin usynlige form som en tanke. En tanke er usynlig. Men når den kommer til uttrykk i ord eller handling, endrer den form og blir materiell.

Det var slik Gud flyttet seg selv ned til et uttrykk, til en manifestert Sønn. Nå er det den samme Gud hele tiden, hele veien, som gjør det. Men det forandrer seg når det skifter form. Nå er det to. Han sier, nå har vi to nå. Det er derfor vi tror på én Gud. Han hadde en Sønn. Det er ikke som enhetstanken om at Gud er én, som fingeren din. Slik som denne er. (Broder Brian holder opp en finger.) Denne fingeren er et uttrykk for min hånd. Nei, det er den ikke. Den er en del av hånden min.

Men det må være en tanke først. Så det er Guds egenskaper; så blir det en tanke, så et ord.

Nå vil jeg at du skal tenke over hvor han vil hen med dette. Og jeg *vil* at dere også skal tenke på hvorfor apostelen Paulus sa: "*Gud virker i oss til å ville og til å gjøre.*"

Jeg vil at du skal se en ting i dag, at du tenker det først, det starter prosessen, så taler du det eller gjør det. Men hva om du tenker og sier tanker som ikke er Guds ord? Da er de fortsatt midlertidige og begrensede tanker.

Hva da? Det du trodde og sa, kan skje eller ikke skje. Hvis det bare er flaks at det skjer, vil det ikke vare særlig lenge. For bare Gud er den samme og forandrer seg ikke. Bare Guds tanker er evige.

Det er derfor du kan snakke med noen og si: "Vi ses i morgen. Og så kommer morgendagen. Å, det glemte jeg. Jeg har en avtale. Ikke at du lyver, men tankene dine måtte endre seg. De er midlertidige. Dine tanker er midlertidige. Guds tanker er evige. Ja, ja.

Det er nemlig det vår "vilje" handler om, det er vår tankeprosess og hvor vi går med den, og den blir snart til en handling, enten det er talte ord eller handlinger. Men Gud sa: "*Dine tanker er ikke mine tanker.*"

Og så sa Han: **Jesaja 55:8** *For mine tanker er ikke deres tanker, og deres veier (eller handlinger) er ikke mine veier, sier Herren. 9 For likesom himmelen er høyere enn jorden, så er også mine veier høyere enn deres veier, og mine tanker høyere enn deres tanker.*

Forresten, dette er morsdagen, så vi vil hilse alle dere mødre her inne. Men jeg har ikke lyst til å holde en vanlig preken. Jeg mener, jeg har holdt noen i mitt liv, morsdag og det ene og det andre. Men det er begrenset hvor mange morsdagsbudskap man kan holde, og jeg har ikke lyst til å sette på et bånd slik at dere kan høre på det igjen, ha en velsignet morsdag.

Mine tanker er mer fokusert på hva Gud gjør for oss i denne timen. Han vil at vi skal bli som Ham. Og Han var ikke en mor. Jeg vet at det fantes mennesker som trodde på den falske doktrinen om at Gud er en kvinnelig Gud.

Gi meg en sjanse. Galskap er galskap. Enten det kommer fra en predikant eller fra folk der ute. Så den ultimate tenkningen, sier Gud, er å ha mine tanker i mine tanker. Jeg vil bare si det en gang til.

Så den ultimate tenkningen Gud sier er å ha Mine tanker, Mine tanker.

Så sier Han i neste vers **10** *For som regnet kommer ned og snøen fra himmelen og ikke vender tilbake dit, men vanner jorden og får den til å spire og gro, så den kan gi såkorn til såmannen og brød til den som spiser:*

11 Slik skal mitt ord være, det som går ut av min munn; det skal ikke vende tomt tilbake til meg,

Husk at jorden var uten form, og den var tom. Det var før alt begynte. Men når Guds uttrykk begynte å komme frem, vil Han ikke at ting skal være tomme lenger.

11 Slik skal mitt ord være, det som går ut av min munn; det skal ikke vende tomt tilbake til meg,

men den skal utrette det jeg vil, og den skal ha fremgang i det jeg har sendt den til.

Så det er en hensikt bak Hans tanker, en hensikt bak Hans ord. Og derfor må vi kaste bort alle tanker som kommer i veien for Guds tanker.

Dine tanker kommer ikke med noen garanti, men Guds tanker kommer med en garanti for at de vil føre til det de er ment å føre til. Det kan du ikke si om dine egne tanker.

Så hvorfor skulle du ikke ønske å plante ditt sinn med Hans tanker som garantert vil produsere i deg, og for deg, det Gud hadde til hensikt for deg? Med andre ord, alle ting virker sammen til det gode. Når da? Når du tenker dine tanker, eller når du tenker Hans tanker? Du skjønner, jeg kan ikke få alle ting til å virke sammen til mitt eget beste, men det kan Gud. Og Gud satte det frem før verdens grunnvoll ble lagt. Så bare hold fast ved Guds ord, så vil alle ting virke sammen til ditt beste.

Så når jeg innser hvor nytteløst det er å tenke noe som ikke er Hans tanker, da innser jeg at jeg må bringe alle mine tanker på linje med Guds tanker.

Det er derfor jeg ikke kan tro, og jeg vil si dette, og sannsynligvis gjøre noen rasende, men jeg sier det likevel, jeg kan ikke tro at så mange, faktisk, jeg vil bare si mange, så mange mennesker i dette budskapet vil spise hva som helst, som en kråke ville spise det en due spiser. Og de vil høre på en mann som snakker om seg selv og alle de vidunderlige opplevelsene han har hatt.

Som da han var syv år gammel, og onkelen hans prøvde å forgifte ham fordi han ga ham en grønn banan. Hva har en grønn banan med forgiftning å gjøre? La den modnes, ta den med hjem, la den stå på hylla, og bli klar, bli riktig. Men nei.

Så broren hans dør, og søsteren dør. Han sier: "Onkelen min gjorde dette mot meg, og han prøvde å drepe meg. Og han ville ha arven min. Så du tenker:

"Denne gutten må ha vokst opp i rikdom.

Men så sier han i resten av talen at vi ikke hadde noe. Vi hadde ikke engang såpe. Vi er fattige. Så hvorfor skulle en onkel ønske å drepe nevøene og niesene sine? Så han kunne få deres ingenting. Historien holder ikke engang vann, og ingen har sjekket den.

Men alle disse svarene. Jeg mener, du ser på alle... Du kan scrolle ned. Å, for en Guds mann. For et fantastisk vitnesbyrd. Det er bare tullprat. Jeg lyttet i 50 minutter og hørte ham ikke åpne bibelen en eneste gang. Jeg så ham ikke, hørte ham ikke, sa ingenting om Guds ord.

Greit, så jeg beklager. Jeg burde ikke avvike på den måten, men jeg gjorde det, fordi jeg vil at dere skal vite, få øynene vekk fra mennesket. Få øynene bort fra deres falske salvelse. Hvis det ikke er Guds ord, hvis det ikke er Kristi lære, hvis det ikke handler om Kristi nærvær, er det dårskap, i denne timen, det er kirkelighet.

Som apostelen Paulus sa: **2. Korinterbrev 10,5 Kast ned innbilninger og alt det høye som opphøyer seg mot kunnskapen om Gud, og ta enhver tanke til fange under Kristi lydighet.**

Og likevel blir deres tanker ikke brakt til lydighet mot Kristus. De handler om seg selv.

Og Kristus er Ordet.

Tankene våre er begrensede, de kan forandre seg fra dag til dag, og dermed kan også vår tale og våre handlinger forandre seg fra dag til dag. Derfor kan vi bli svært hyklerske hvis vi ikke er forsiktige.

En løgner må fortelle den ene løgneren etter den andre hvis han vil holde skuespillet ved like. Så historien begynner med at jeg er syv år gammel og det ene og det andre, og nå har jeg en til til dere. Jeg var 15 år gammel og jeg gjorde det, og Bibelen sier at man ikke skal komme med en rasende anklage mot en eldste uten at det er to eller tre vitner til stede.

Og det er ingen vitner som kan si at onkelen gjorde det. Så jeg synes synd på mannens onkel, men han ødela onkelen for å få seg selv til å se bra ut, for å få seg selv til å se ut som om Gud hadde sin hånd over ham.

Og Gud gjorde ham til en åndelig mann. Hør her, mannen, jeg har tre vitnesbyrd,

de tre prestene i hans land som han har angrepet, prøvde heftig å ødelegge kirker og alt annet som tror på Kristi lære.

Og alle klapper som en flokk seler. Når skal vi slutte å være godtroende? Når skal vi fokusere på ordet og ordet alene? Ordet alene kommer til å få dere ut herfra. Ikke følelsene dine, ikke følelsene dine.

Da jeg møtte broder Vayle i 76. Så kom jeg ut i 79. Og jeg snakket med broder Vayle om visse mennesker, og han sa visse ting. Og jeg gikk til sengs og sa, Herre, du vet, mannen er full av Den Hellige Ånd, men han er så krass. Og Den Hellige Ånd sa, hvilken av mine profeter var ikke krass? Og jeg sa, vet du hva? Du har rett, du har rett.

Jeg ser på gamle Samuel. Velsignede Samuel, ikke sant? Ti år gammel eller tre år gammel eller hva han nå var. Og Den Hellige Ånd taler til ham og sier: "Si til Eli at din sønn skal dø. Og likevel tok Samuel sitt sverd og hogg Agag i stykker, rett foran øynene på Saul, fordi Saul hadde vært ulydig mot Guds ord. Og så sa han, å, han er bare en sint profet.

Vel, vet du hva? Det var Elisha også da han sendte to bjørner ned og de drepte de små ungene. Å, jøss. De stakkars små barna ble drept av bjørner, og de var vulgære og arrogante og alt mulig annet. Så ikke fortell meg om følelser og om å være snill og grei.

Og du kan ha så mye kjærlighet at du får broder Branham til å se slem ut. For han sa noen ting. Så jeg skal si deg noe, du kan få din kjærlighet. Jeg vil ha Hans kjærlighet. Jeg vil ikke ha noe som jeg selv har produsert. Jeg vil ha noe som er ekte. Vet du hva kjærlighet er? Det er ikke følelser. Det er å gjøre Guds vilje.

En løgner må fortelle den ene løgneren etter den andre. Som jeg nevnte, hvis han ønsker å fortsette med sitt narrespill, må han fortelle en til. Men Guds tanker kan ikke forandre seg. Så hvorfor skulle du ønske at noe som du har, skal fortsette å fomle i tankene dine? Vel, hva skal jeg si nå? Hva sier jeg denne gangen? Hva skal jeg si den gangen? Bare si sannheten. Det er greit.

*"Han er ikke et menneske som kan lyve". Bibelen sier i **Malaki 3,6**: "Han er den samme og kan ikke forandre seg."*

Men Hans historie forandrer seg ikke. Men kanskje din. Vel, hvis du lytter, kan du ikke komme deg ut herfra med din historie, men du kan komme deg ut herfra med Hans historie.

Det er derfor det er så viktig at du forstår Guds vilje. Den forandrer seg ikke fra

den ene dagen til den andre. Men **Hebreerbrevet 13:8** sier: "*Den er den samme, i går, i dag og i all evighet.*" Det er Gud. Han forandrer seg ikke.

Hans første tanke er Hans beste tanke. Kan du si det samme om dine tanker? Men våre tanker kan forandre seg fordi vi ikke tenker Hans tanker.

Men hva om "*Gud faktisk arbeider i deg*; Jøss, Gud arbeider i meg? Gud arbeider i meg?" Ja. Pinsevennen ville sagt, å, halleluja. Jeg kommer til å gjøre alle slags ting. Jeg kommer til å løpe rundt i kirken og danse i midtgangen og alt mulig annet. Og Gud sa, bare et øyeblikk, jeg arbeider i deg for å forandre din vilje. Se, vi kommer til å komme inn på dette om et par uker.

Vi skal ha Guds suverenitet og bønn. Vi sier alle at vi kjenner Gud. Hvis du ber, vet du at du kan forandre Gud. Nei, det kan du ikke. Han kan ikke forandre seg. Bønn handler om å forandre deg, ikke Ham.

Min preken i dag handler om Guds ord som virker i deg til å ville. Hvem sin vilje? Hans vilje. Og til å gjøre hva da? Hans gode vilje. Hans vilje til å gjøre Hans velbehag.

Men hva om "*Gud faktisk er i deg og arbeider; å ville og deretter å gjøre.*" Hvilke tanker tror du da faktisk vil være Hans tanker? Ikke sant? Å, det er originalt, ikke sant?

Og hvis Hans tanker, - da er de de samme og forandrer seg ikke. Nå, tal, og hva du enn ber om, (i henhold til Hans Ord, Hans vilje) har Han lovet å gjøre det. Hvem er det da som ber? Er det Gud som arbeider i deg for å be? Hva er det Gud arbeider i deg for å gjøre? Den Gud som virker i deg, spør fordi Han sa at Han først virker i deg Sin vilje, som er Hans Ord. Gud virker deg til å ville. Og så gjør, så taler, fordi Han sa, Han virker i deg først. Hans vilje som er Hans Ord.

Problemet med mennesket er at vi alltid ber Gud om ting som ikke er viktige for Gud. Du sier, vel, det er viktig for meg. Da må du endre tankegangen din. Vel, jeg vil bli en rik mann, eller så tenker du feil. Det handler ikke om å være en rik mann. Det handler om hva du kan gjøre for å tjene andre mennesker med det du har.

Når du så har Hans vilje i deg, så handler Han for å gjøre den. Gud sa i sitt ord i **Jesaja 55,9**: "*For likesom himmelen er høyere enn jorden, så er også mine veier høyere enn deres veier og mine tanker høyere enn deres tanker.*"

La oss tenke over det et øyeblikk. Hvis Hans tanker er høyere enn våre tanker, hvorfor skulle vi da holde fast på våre tanker? Jeg vil ikke ha mine tanker. Jeg vil ha Hans tanker. Jeg vil ikke ha min kones tanker. Jeg vil ha Hans tanker. Jeg vil

ikke ha mine barns tanker. Jeg vil ha Hans tanker. Ikke sant?

Hvem er denne Melkisedek s. 48. *Legg merke til at de som har evig liv i kveld, var med Ham og i Ham, i Hans tenkning, før det noen gang fantes en engel, stjerne, kjeruber eller noe annet. Det er evig.*

*Og hvis du har evig liv, har du **alltid vært**, (Wow. **du har alltid vært**,) ikke din væren her, men den form og skikkelse som den uendelige Gud ... Og hvis Han ikke er uendelig, så er Han ikke Gud. Gud må være uendelig.*

Og jeg hørte en annen historie. Broder Branham fortalte den, faktisk ikke en historie, men han sa, det navnet som du har her, han sa at det kanskje ikke engang var det navnet som var i Guds tanker. Det er det navnet som foreldrene dine ga deg fordi hele familien i himmelen heter Jesus. Så du skjønner, selv den delen av din tenkning må forsvinne. Hvem er jeg? Hvem er jeg?

Jeg er Brian Kocourek. Nei, det er du ikke. Du er Brian, Guds sønn. Ben Brian Ben Gud. Ok, så med andre ord, dere er barn av Den Høyeste. Få øynene vekk. Jeg er Suzanne. Eller jeg er LaVonne, eller jeg er Cindy eller hva som helst, og legg tankene deres i Hans tanker. Og han sier, dere har alltid vært, ikke det at dere er her, men formen til, fra den uendelige Gud. Jeg er Suzanne,

Og hvis Han ikke er uendelig, er Han ikke Gud. Gud må være uendelig. Vi er begrensede; Han er uendelig. Og Han var allestedsnærværende, allvitende og allmektig.

Ok, så hvis vi blir likedannet med bildet av den førstefødte sønnen, og han var i Guds bilde. Hvilket bilde er det da du blir forvandlet til? Guds bilde.

Da går vi gjennom en prosess for å bli lik Gud.

Det betyr: - Du må komme fra et sted hvor du ikke tenker som Gud. Og dine tanker er så langt borte fra Guds tanker, til et sted hvor du nå tenker som Gud tenker. Det er derfor jeg har tatt frem ordet Doxa så mange ganger for dere, slik at dere skal forstå. Det er Guds verdier, meninger og dommer.

Og det er å ha Hans doxa i dere, som Jesus sa var Hans bønn **i Joh 17,20-22:** *"At deres doxa må være i dem slik den var i oss, slik at de må være ett i oss."*

Så hvordan blir vi ett med Gud? Ved å ha Hans tanker og ved å forandre ditt sinn og tilpasse deg Kristi sinn, blir du en enhet med Ham og Hans Far.

Og dermed blir dine tanker til Guds tanker, som var, er og forblir evige tanker.

Det er det vi blir fortalt at vil skje med oss når vi dør ut til oss selv i

2. Korinterbrev 13:18. Vi vil bli forvandlet fra herlighet til herlighet, som er fra doxa til hans Doxa. Og bilde til bilde, som er Doxa til Doxa.

Vi vil bli forvandlet ved fornyelse av sinnet. Romerne 12:3

Så hvordan kan du ha Guds tanker og dine tanker? Du er ikke forandret ennå. Du er en hybrid. Vet du det? Du er en hybrid, akkurat som alle mennesker er. Hybrid. Hybrid. Nei, du må kvitte deg med tenkningen din. Du må tømme deg fra innsiden og ut.

Så uansett hva dere sier, vel, Gud, vet dere hva? Han har allerede tenkt det, og når du sier Guds tanker, må disse tingene skje og få et materielt uttrykk, bli til kjøtt og blod.

Det er en stor munnfull, men jeg vil i dag forsøke å vise dere hvordan Guds vilje er evig og suveren, men det er ikke din vilje, og derfor må den tilpasses bildet av Guds førstefødte sønn. Og det er den adopsjonsprosessen vi går gjennom i dag, som tar oss fra et barn som er blitt adoptert inn i familien og oppdrar oss til en fullvoksen sønn.

Bror Branham sa: *Hvis Han ikke er det, da kan Han ikke være Gud:* (Han snakker om allvitende, ok? Han) *kjenner alle ting, alle steder på grunn av Hans allestedsnærvær. Allvitende gjør Ham allestedsnærværende. Han er et vesen; Han er ikke som vinden.*

Han er et vesen; Han bor i et hus, men det at Han er allvitende, at Han vet alle ting, gjør Ham allestedsnærværende, fordi Han vet alt som foregår.

Tesla hadde en idé, men det var bare en mannlig idé. Tesla sa: "Gud er faktisk frekvens. Og jeg sier, du vet, det er tullprat, for frekvens eksisterer ikke av seg selv. Frekvens. Alt har en frekvens. Mennesket har en frekvens. Hunder har en frekvens. Alt har en frekvens. Så frekvens er en egenskap ved Gud, men det er ikke Gud. Han er et vesen. *Han er et vesen; Han bor i et hus, men det å være allvitende, å vite alt, gjør Ham allestedsnærværende, fordi Han vet alt som foregår.*

Det kan ikke være en loppe som flager med øynene, men det visste Han. Og Han visste det før det fantes en verden, hvor mange ganger den ville blunke med øynene og hvor mye talg den hadde i seg, før det noensinne fantes en verden. Det er uendelig. Vi kan ikke fatte det i våre sinn, men det er Gud - Gud, uendelig.

Du aner ikke hva jeg nettopp sa. Jeg vil at du skal sette deg selv på punktet her, 0. Og jeg vil at du skal gå inn i fremtiden og si: Gud er uendelig. Han vil aldri, aldri, aldri ikke eksistere. Gjør det baklengs. Gud er uendelig, og det har han alltid vært. Han har alltid eksistert. Så hvis Gud eksisterte her bak, og fødselen av Logos var et sted her inne, alle tings begynnelse, i begynnelsen, da hadde ikke Gud behov for det.

Han trengte ikke Sønnen, men Han ønsket å uttrykke seg selv, og derfor frembrakte Han Sønnen for å gjøre det gjennom ham. Og i 1. Mosebok 1:26 skapte Han barn for å uttrykke seg selv gjennom dem. Og dere, som foreldre, er ikke barnet deres, men dere frembragte barnet som et uttrykk for dere selv. Ja, ja.

Og du sier, hvordan kan han vite det hvis det er før det noen gang har vært? Vel, i sin design visste Han hvor mange mygg det skulle til for å lage et halvt kilo talg, og hvor mange ganger den ville slå med øynene i minuttet, og hvor mange ganger den ville slå med øynene i løpet av sin levetid.

Du og jeg kan kanskje finne ut av det. Du kan ta 100 mygg og finne ut hvor mange ganger de blunker med øynene. Så sier du at levetiden er så og så lenge. Så for hvert sekund den slår med øynene, ti ganger, så vet du hvor mange sekunder det er på en time, hvor mange timer på en dag, og hvor mange sekunder på et minutt.

Samme det. Hvis han lever i tre år eller tre måneder, hvor mange ganger gjør han det? På tre år, tre måneder? Ja, vi kunne sikkert gjøre det, men Gud visste det umiddelbart.

Det er som om du snakker med noen som er veldig begavet i matte, og du sier, ok, jeg skal gi deg. Jeg skal bare si det. Jeg er ikke begavet i matte. Jeg mener, jeg hadde gode karakterer i matte, A-er, og noen få B-er, men for det meste A-er.

Men etter at jeg fikk slaget, sa legen eller terapeuten: "Vi skal teste de mentale ferdighetene dine. Og så sa hun: "Ok.

Hun ga meg fire tall med fem sifre hver. Og hun sa: "Nå vil jeg at du skal legge dem sammen i hodet ditt. Og så har hun kalkulatoren sin, og hun legger dem sammen mens hun sier dem. Hun legger sammen. Før hun trykket på likhetstegnet, hadde jeg allerede gitt henne svaret.

Jeg er ikke begavet, men jeg har møtt folk som er begavet. Husk at i India bruker de små perler. Abakus. Og de bruker kulerammen som de kan piske av. Jeg har møtt folk som er veldig flinke på den måten. De kan matte og kan mange ting.

Men Gud trenger ikke engang å tenke på det. Jeg mener, Han bare gjør det. Ok, så våre veier er ikke Hans veier. Våre veier er begrensede, men Hans veier er uendelige.

Kan du forestille deg at vi i denne begrensede kroppen noen gang kan motta Guds uendelige sinn? Men Han gjør det gjennom sin Doxa. Men Han gjør det ett tegn om gangen, én mening om gangen, én verdi om gangen, for du kan ikke ta imot alt på en gang. Da ville du eksplodere. Men Gud gir det til deg stykkevis og delt, og Han oppdrar deg til å bli Hans bilde. Det er derfor det tar lengre tid for noen enn for andre.

Det er evnen som en sønn eller datter eller Gud til å bare gi slipp på tankene dine. For når du først gir slipp på tankene dine og tar imot Hans tenkning, wow, verden er som William Branham, bare, fortell en liten kjede som henger der, ok, jeg vil at du skal gå denne veien. Og så går det den veien. Nå vil jeg at det skal gå denne veien. Du kan gjøre ting ved tro. Og den ikke-troende har ikke tro, bare den troende har det. Det er en egenskap. Det er en 6. sans, og vi har den ved den nye fødsel, ok? Så du sier... Hvordan kan Han vite det hvis det var før det noensinne var? Hvordan vet en arkitekt hvordan han skal designe en bygning?

Det er der. Hvordan vet en kunstner hvordan han skal male et maleri? Det er der. Hvordan vet en mekaniker hvordan han skal reparere noe? Han kan se rett på det. Han kan høre det. Han kan lukte det. Han vet nøyaktig hva problemet er. Det ligger i deres natur. Han visste nøyaktig hvor mange mygg og alt det der.

Akkurat som Han visste hvor mange ganger en kolibri kunne slå med vingene per sekund, per minutt osv. Han visste til og med før du ble født hvor mange åndedrag du ville ta, hvor mange hår du hadde på hodet, og hvor mange ganger hjertet ditt ville slå. Han er Gud, og Han er allvitende. Og vi har ikke engang en anelse om hva allvitenskap handler om.

50. Og husk, du, dine øyne, din statue, (det betyr denne personen som du er.) ***hva du enn var, så var du i Hans tanker i begynnelsen. Og det eneste du er, er uttrykket, Ordet, etter at Han tenkte det, Han talte det, og her er du.***

For meg er det fenomenalt. For Gud kunne ta en evig egenskap og skape et endelig vesen som egentlig ikke er et endelig vesen. I kjødet kan det se slik ut, men i sin sjel er han evig. Like evig som Gud. Det har du alltid vært. Du husker det ikke. Du vil alltid være det, og du ser frem til det. Men Gud er Gud.

Hvis det ikke er det, hvis du ikke var i Hans tankegang, er det overhodet ikke mulig for deg å være der, for Han er Den som gir evig liv. Du husker hvordan vi

leste i Skriften: "Ikke den som vil, eller den som løper, men Gud som viser barmhjertighet."

Det er derfor folk hater forkynnelsen min, fordi den er sannferdig. Enten var du i Ham, eller så var du ikke i Ham, og det kan ikke forandres. Så alt jeg sier er, bare gi Gud æren.

Så din vilje teller ikke engang. Det er Hans vilje som teller, og jo fortere du lærer det, jo fortere vil du tenke Hans tanker og ikke dine egne tanker. Og jo fortere vil du uttrykke det Han vil at du skal uttrykke. Som er Hans vilje, som er Hans ord. Og Gud arbeider i deg for å produsere Hans vilje slik at du gjør Hans vilje.

*"Og for at Hans forutbestemmelse skulle være sann, kunne Han når som helst velge hvem, **Gud er suveren i Sitt valg**, visste du det? **Gud er suveren.**"*

Hvem var der borte som kunne fortelle ham en bedre måte å skape verden på? Hvem ville våge å fortelle ham at han drev virksomheten sin feil?"

*"Selv selve Ordet er **suverent...** **Selv åpenbaringen er suveren.** Han åpenbarer til hvem Han vil.*

Det er derfor dere ser at folk faller av veien. Det er en masse falske troende, jeg beklager, de tror at de har en åpenbaring, og de går bare så langt, og så faller de fra, slik som Judas gjorde. Han kunne ikke motta Den Hellige Ånds dåp, og han falt bort.

Men i begynnelsen syntes Judas å være den søteste av alle, Herren velsigne deg, min bror. Jeg elsker deg virkelig. Jeg er bare en vidunderlig kristen, og så snudde han seg rundt og solgte Jesus for 30 sølvpenger. Ja, de selger seg alltid for penger.

*Til og med selve Ordet er **veldig suverent.** **Selve åpenbaringen er suveren i Gud.*** (Hvem ga deg den åpenbaringen du har? Gud gjorde det, noe som viser at den er suverent gitt). Og det viser at Gud arbeider i deg. Selve det faktum at Han har åpenbart Sitt Ord for deg, viser at Han arbeider i deg for at du skal motta Hans vilje og deretter gjøre Hans vilje.

Det er slik folk slår på ting, hopper på ting og slår på ting, uten å vite hva de gjør. Gud er suveren i sine gjerninger.

Deretter skal vi se på Guds suverenitet og dens innvirkning på menneskets vilje.

En av de største teologiske debattene som noen gang har funnet sted i menneskehetens historie, er ideen om at mennesket er en fri moralsk aktør. Og dette dreier seg om menneskets viljekraft.

Og det toppet seg da Martin Luther debatterte med Erasmus på 1500-tallet, da de diskuterte menneskets viljekraft. Og Martin Luther tilintetgjorde fullstendig Erasmus' humanistiske filosofi om "den **menneskelige viljes kraft**".

Men fortsatt ser vi den dag i dag en stor forvirring rundt den såkalte "**kraften i den menneskelige vilje**". Det er mange som selger "bli rik"-opplegg med viljen. Her ser vi de mest feilaktige oppfatninger, selv hos mange som kaller seg troende i dag. De lærer bort "bli rik"-opplegg som sannheter fra Bibelen, selv om de ikke er det. De er halvsannheter.

Det er mange som underviser i Nøkkelen. Dere har sikkert alle sett videoer om det. Nøkkelen til suksess er ønsketenkning. Men Bibelen sier: "**En mann kan ikke legge en alen til sin vekst.**"

Jeg husker til og med at jeg møtte en familie fra Georgia da jeg forkynte i Tennessee (for mange år siden) som hevdet å tro på budskapet, men som likevel mente at "**predestinasjon var en løgn fra helvetes avgrunn**". Kan du forestille deg det?

Nå vet jeg at Jimmy Swaggart forkynte det, for jeg hørte det faktisk med mine egne ører, og så det med mine egne øyne. Men broder Branham underviste om hvordan forutbestemmelse er det Gud gjør for deg. Og Bibelen er full av denne læren om forutbestemmelse.

Bibelen er veldig klar på hva den sier om forutbestemmelse. Så hvis du tar bort predestinasjon fra Bibelen din, kommer du til å ha en Bibel som mangler mange, mange sider, ok? En hullete bibel. Å, jeg har en hullete bibel. Ja, den er full av hull, ok?

Men altfor mange mennesker lytter til altfor mange stemmer og klarer ikke engang å se forskjell på stemmene.

Og det er den triste tilstanden som river min sjel i stykker når jeg ser gode venner og jeg ser mennesker i dette budskapet. Noen jeg kjenner, noen jeg ikke kjenner, og de gir amen til en fyr som har en historie, og gjør seg selv veldig viktig i stedet for å lære dem Guds ord. Hva skal få oss ut herfra? Å lytte til din historie om deg selv eller Guds ord.

Det er tydeligvis mange som hevder å tro på budskapet, men som aldri har tatt

seg tid til å sammenligne det bror Branham lærte med det andre predikanter lærer.

Derfor kan jeg ikke klandre bror Joseph for å si at vi skal lytte til båndene. For da får du i det minste høre det rett ut. Selv om han tar feil på en måte. Du kan ikke lytte til det og høre det rett hvis du ikke har Den Hellige Ånd. Så han burde si, få den Hellige Ånd. Få den Hellige Ånd. Få den Hellige Ånd. Og ikke bare noen følelser.

Likevel hevder de at broder Branham var en profet. Hvorfor det? Fordi de tror på miraklene? Og de vet ingenting om hva han lærte. De vet ikke engang at falske salvede har mirakler. Så det er ikke miraklene som rettfærdiggjorde profeten. Det er "Så sier Herren", som aldri faller til jorden. Det var det Gud sa. Jeg vil rettfærdiggjøre min profet når han kommer med ordet fra meg. Og jeg støtter det.

Og så er den mest populære ideen som råder, og som blir undervist fra de fleste prekestoler i dag, at mennesket har en "*fri vilje*". Du vet selv at alt som er fritt, er verdiløst. Å, kom igjen, brødre. Jeg har et gratis måltid til dere. Ja, det stemmer. Jeg har en gratis bil. Du kan få min gratis bil. Du kan få min gratis bil. Går den i det hele tatt? Kom igjen, da. Du vet selv at alt som er gratis, er verdiløst.

De tror også at frelsen kommer til synderen gjennom at "hans vilje" samarbeider med Den hellige ånd. Jeg tror ikke det er noe samarbeid involvert i det hele tatt. Jeg tror Gud sier: "Kom denne veien. Og du sier: Opp med hendene. Jeg kommer. Jeg overgir meg. Jeg overgir meg.

Men å fornekte menneskets "*frie vilje*", *dets valg (dets evne til å velge det som er godt, og dets medfødte evne til å ta imot Kristus)*, å fornekte dette, er å bringe seg selv i unåde og bli utskilt som kjetter blant dem som hevder å ha de akseptable dogmene og tilhøre en politisk korrekt kirke.

Men Guds vilje er suveren, og som Jesus lærte oss i **Johannes 15,16**: "*Dere har ikke utvalgt meg, men jeg har utvalgt dere*". Så det er Hans vilje vi skal undervise om, og ikke menneskets vilje.

Og likevel sa Han: "Mine tanker er ikke deres tanker. Mine tanker er langt over dine tanker. Bror Branham sa til bror Hickerson, han sa, mine tanker er her oppe. Dine tanker er her nede. Men en dag vil dine tanker bli her oppe. Med andre ord, det er i oss ved adopsjonsåndens kraft, å få oss til det nivået.

Guds ord lærer oss klart og tydelig i **Romerbrevet 9,16**: "Det *er ikke den som vil, og heller ikke den som løper, men Gud som viser barmhjertighet*". Hvem skal vi derfor tro på? Gud eller forkynnerne?

Likevel vil noen si: "Sa ikke Josva til Israel i **Josva 24,15**: "*Velg dere i dag hvem dere vil tjene*"? Jo, det sa han faktisk, men hva annet sa han i denne mest siterte setningen?

Han sa også: "Enten det er *de gudene som deres fedre tjente på den andre siden av syndfloden, eller amorittenes guder, i hvis land dere bor*"!

Med andre ord, du har et valg. Ja, det har du. Men vet du hva? Hvis du blir gjort til en fordømt, vil ditt valg alltid være å motsette deg Gud.

Han sa også: "Men hvorfor forsøker mennesker å sette skriftsted mot skriftsted?"

En gang sa jeg til en bror at han ville gifte seg på nytt. Jeg sa: "Nei, du kan ikke gifte deg på nytt. Han sa: "Vel, vet du hva? Og han studerte skriftene.

Han sa: "Kong Xerxes giftet seg med en annen kvinne, og han skilte seg fra sin kone. Og jeg sa, kong Xerxes var ikke en troende. Så hva er din unnskyldning nå? Jeg kommer til å gjøre det likevel. Du har kanskje rett til å skille deg fra henne, men du kan ikke gifte deg igjen. Det er bare én grunn til at du kan gifte deg på nytt, og det er at hun begikk hor før dere var gift og ikke engang fortalte deg det.

Så du fikk ikke pakken som ble solgt til deg. Du fikk ikke... Da hun ga deg løftet. Det var falskt. Det var et falskt påskudd.

Guds ord motsier aldri seg selv, og apostelen Paulus erklærte uttrykkelig i Romerbrevet at ingen forstår Gud eller hans ord.

Romerne 3:11 "Det *er ingen som forstår, (Ok, det inkluderer deg, det inkluderer meg.) det er ingen som søker etter Gud. 12 De er alle gått ut av veien, de er alle sammen blitt unyttige; det er ingen som gjør det gode, nei, ikke en eneste.*".

Jøss, vi er elendige mennesker, er vi ikke? Bortsett fra at vi har Guds nåde i våre liv og åpenbaringen av Hans vilje til å virke i oss.

Sa ikke Jesus til menneskene på sin tid i **Joh 5,40**: "*Dere vil ikke komme til meg for å få liv*"? Å, det er deres vilje.

Og de fleste kom ikke til ham, men vi vet at noen kom til ham, og noen tok imot ham. Så hvem var de?

I **Johannes 1:12-13** leser vi: "*Men så mange som tok imot ham*, (La meg si det på denne måten. Var vi ikke i Gud før verdens grunnvoll ble lagt som en tanke, da skulle det ikke stå så mange som tok imot ham, men så mange som var av en slik natur at de tok imot ham, til *dem* gav han makt, Exousia,) *til dem gav han makt til å bli Guds sønner, til dem som tror på hans navn: som ble født, ikke av blod*, (heller ikke av egen vilje,) heller *ikke av kjødets vilje, heller ikke av menneskets vilje*, (Pastoren din fikk det ikke til deg,) men *av Gud*"!

Så du ble født av Gud. Det er derfor du kunne ta imot Ham. Det var derfor du kunne ta imot Ham.

Så vi ser at de måtte være Guds sønner. Men sier ikke Skriften: "*Den som vil, kan komme*"? Jo, men betyr det at **alle har viljen til å komme**? Hva med dem som ikke vil komme?

De hadde ikke viljen til Gud. Og gjett hva? Gud var ikke i dem og arbeidet for å forandre deres vilje. Så du ser hvor viktig dette skriftstedet er. Gud arbeider i deg til å ville og til å gjøre.

"*Den som vil, kan komme*" innebærer like lite at det falne mennesket har kraft i seg til å komme, som å si: "*Strekk ut hånden din*" og bli helbredet, innebar at mannen med den visne armen hadde evnen i seg til å strekke *ut* hånden sin. Han gjorde det ikke før Jesus, hva? Det evige ord, befalte ham. Og som svar på det evige ordet ble hans visne hånd rett. Skjønner du? Så din vilje gjør ingenting godt for deg, men Hans vilje har alt. Hans vilje, alle ting virker sammen til det gode. Hans vilje. Din vilje. Det kan fungere en stund, tror du? Men så må du finne på en ny løgn for å holde det gående. Eller ta din seng og bli frisk.

I og for seg selv har det kjødelige mennesket makt til å avvise Kristus, det er naturen, men i og for seg selv har det ingen makt til å ta imot Kristus. For det kan han ikke.

Og hvorfor er det slik? Fordi han har et sinn som er i samsvar med **Romerne 8:7** "*For det kjødelige sinn er fiendskap mot Gud; for det er ikke underlagt Guds lov, og det kan heller ikke være det.*".

Så hvis det kjødelige sinn ikke kan underordne seg Gud, som betyr å "*Høre Guds Ord og så gjenkjenne hva det er, som er å forstå Guds vilje, og så vil vi adlyde Guds vilje.*"

Så med mindre du har Den Hellige Ånd, kan du ikke forstå Guds ting. Det er det Bibelen sier. Det vet vi. Vi har gått over det mange ganger.

1. Korinterbrev, kapittel 2. Men du skjønner, Han gir deg sin ånd slik at du kan forstå Guds ting. Og når du forstår Guds ting, kan du adlyde Guds ting. Du kan gjenkjenne dem og adlyde dem.

Men siden bare et menneske som er fylt av Den Hellige Ånd kan forstå Guds ting, så vil det ugjenfødte mennesket aldri forstå Guds ting, og derfor vil hans hjerte aldri overgi seg til Gud, men av natur vil han til og med hate Gud. Se på campusene i dag. De er bare gudløse mennesker. Bare gudløse. De lærer bort et gudløst samfunn. Hvem vil ha et slikt samfunn?

Vi leser i **Johannes 15:18 ¶** *Om verden hater dere, så vet dere at den hatet meg før den hatet dere.*

19 *Var I av verden, da vilde verden elske sine egne; men fordi I ikke er av verden, men jeg har utvalgt eder av verden, derfor hater verden eder.*
Kan ikke hjelpe for det.

20 *Husk det ord som jeg sa til eder: Tjeneren er ikke større enn sin herre. Har de forfulgt meg, skal de også forfølge dere; har de holdt mitt ord, skal de også holde deres.*

Mennesket velger det som er i samsvar med dets natur, og før det noen gang vil velge det som er gudfryktig og åndelig, eller fylt av Ånden, må det få en ny natur.

Han må med andre ord bli født på ny. Hvorfor det? Fordi hvis han ikke er det, vil han alltid velge etter sin egen vilje og ikke etter Guds vilje.

Kan du nå forstå hva jeg sier? Det er Gud som arbeider i deg til å ville og deretter til å gjøre. Så Gud legger sitt ord, som er hans vilje, i deg for at du skal gjøre det. Bare det å høre, gjenkjenne og så handle etter det.

Ordspråkene 14:12 *Det er en vei som synes rett for et menneske, men enden på den er dødens veier.*

Er det ikke flott? Mannen har dette. Kom igjen, folkens. Gud sendte ikke en gjeng aper for å undervise oss. Han sendte menn som er trofast undervist. Profeten sa: "Ildstøtten kommer til en mann, en profet.

Så de som er trofast undervist, det går ut fra dem og ut. Så hvis du sitter her og du har en eller annen spøkefugl, og jeg mener ikke spøkefugl, men en eller annen fyr som reiser seg og sier, jeg er kalt til å forkynne, så vil jeg si, unnskyld meg, hvem kaller deg til å forkynne?

Vel, Gud kalte på meg. Hvordan kan du vite det? Men hvis Gud har plassert deg under en person som skal veilede deg, slik han gjorde med meg og broder Vayle, slik han gjorde med broder Vayle og broder Branham, da ønsker du å lytte til den personen og bare den personen, eller noen som blir veiledet av den personen, for ellers kommer du til å få det feil. Du kommer til å involvere menneskets tenkning, og ikke Guds tenkning.

Jeg sier ikke det for å blåse meg selv opp. Jeg sier det fordi jeg har et helt liv med vitnesbyrd om hva Gud gjorde. Jeg brakte ikke meg selv sammen med broder Vayle. Det var Gud som gjorde det. Og så talte Gud til meg og sa, kom under den mannen [tjenesten]. Jeg visste ikke hvorfor. Og Gud sa til den mannen, den unge mannen vil bety noe spesielt for din tjeneste en dag. Broder Vayle visste ikke hvorfor, men etter hvert skjedde det.

Hør her, det er forutbestemmelse. Det er forutbestemmelse. Det er utvelgelse. Så ikke tenk. Han er bare, Joe Blow, han var forutbestemt til å gjøre det.

Selv den veien han går, hvis han ikke tar Guds vilje i betraktning før han går videre i sin egen plan, så vil Gud enten endre hans retning, eller så blir han overlatt til å arbeide med sin egen frelse med frykt og beven.

Ordspråkene 16: 9 ¶ *En manns hjerte deviseth hans vei: men Herren leder hans skritt.*

Hvor mange ganger? Jeg ville bli profesjonell idrettsutøver. Og da jeg var midt i en treningsleir, sa Den Hellige Ånd til meg: "Hva skal du tjene på å vinne verden og miste din egen sjel? Og så tok jeg et valg der og da. Jeg tok et valg. Jeg sa, vel, jeg kan enten være den beste profesjonelle idrettsutøveren, den beste fotballspilleren, eller jeg kan være den beste kristne.

Jeg kan være Guds beste sønn. Jeg tror ikke det er noe spørsmål. Det er ikke engang et valg. Gud sa: "Virkelig? Vil du følge meg eller følge mennesket? Jeg sa: "Jeg vil ikke. Trenerne sa til meg: "Vi har sett deg spille, og vi har sett hvor god du er til å gripe og sånne ting, og hvor rask du er. Så vi vil at du skal spille på denne posisjonen.

Jeg sa: "Vet du hva, trener? Når jeg er 45, vil jeg kunne bøye meg forover og knyte skoene mine. Jeg vil ikke få kroppen ødelagt. Jeg er her for å få stipend, for å sparke. Det er det jeg skal gjøre. Det er det jeg skal gjøre.

Så fikk Den Hellige Ånd tak i meg på college, og forvandlet meg fra en helt vanlig amerikansk gutt til en Guds sønn. Så ikke tro at du har noe valg, for det hadde jeg virkelig ikke.

Jeg så at det andre ikke engang var et valg. Hva med dette? Jeg skal gjøre det litt enklere. Vil du dø eller vil du leve? Du har et valg. Du har egentlig ikke noe valg, for hvis du velger døden, er det over. Vil du leve? Det er det jeg snakker om. Det er egentlig ikke et valg i det hele tatt.

Det er, Gud sier, denne veien eller ingen vei, Min vei eller ingen vei. Menneskets tanker er ikke Mine tanker. Mine tanker er høyere enn menneskets tanker.

Skulle man spørre: Men overvinner ikke Den Hellige Ånd et menneskes fiendskap og hat når han overbeviser synderen om hans synd og hans behov for Kristus; og frembringer ikke Guds Ånd en slik overbevisning i mange som går fortapt?

Et slikt språkbruk røper deres tankeforvirring, for hvis et slikt menneskes fiendskap virkelig var "overvunnet", så ville han uten videre vende seg til Kristus. Men at han ikke kommer til Frelseren, viser at hans fiendskap ikke er overvunnet.

Det faktum at du skal ta imot Guds tanker og leve etter Guds tanker i stedet for dine egne, blir først satt på prøve når du gjør det.

Men at mange blir overbevist av Den Hellige Ånd gjennom Ordets forkynnelse, men likevel dør i vantro, er høytidelig sant.

Likevel er det et faktum som vi ikke må miste av syne: Den Hellige Ånd gjør noe mer i hver enkelt av Guds utvalgte enn han gjør i de ikke-utvalgte:

Han begynner faktisk å arbeide i dem. Bibelen sier ingenting om at Gud arbeider i den vantro. Å ville og å gjøre. Det er for dem som tror at Han faktisk går til verks i dem.

Først lærer han dem Hans vilje, og så får han dem til å gjøre det Han allerede har bestemt.

Det er hele hensikten med Den Hellige Ånd i deg. Det er hele poenget med at Gud bringer oss tilbake til det vi var i Ham før verdens grunnvoll ble lagt. Å, du store min. Det er så enkelt. Hvis du bare kunne gi slipp og la Gud gjøre det.

Fil 2,13: "*For det er Gud som virker i dere både å ville og å gjøre etter Guds velbehag*".

Som svar på det vi har sagt, vil de fleste svare: "**Nei, Åndens overbevisende gjerning er den samme både i den omvendte og i den uomvendte. Er den det?**"

Det som skiller den ene klassen fra den andre, er at de første ga etter for hans bestrebelser, mens de siste motstår dem alle."

Men hvis dette var tilfelle, ville den kristne gjøre seg selv til "annerledes", mens Skriften tilskriver "**annerledesheten**" til Guds diskriminerende nåde.

I 1. Korinterbrev 4:7 leser vi: "**For hvem er det som gjør at du skiller deg fra en annen?** (Se? Gjorde du det selv?) **For hvem får deg til å skille deg fra en annen? Og hva har du som du ikke har fått? Hvis du nå har fått det, hvorfor roser du deg da som om du ikke hadde fått det?"**

Altfor mange mennesker er stolte av dette budskapet. De tenker: "Jøss, se hva vi har. Hvis du virkelig føler det slik, så er du i feil budskap. Men hvis Guds nåde berører din sjel og åpenbarer seg selv for deg, da vil du si: Herre, uten Guds nåde, der går jeg.

I 1. Korinterbrev 4,7 leser vi: "**For hvem er det som har gjort deg forskjellig fra andre, og hva har du som du ikke har fått?** (Med andre ord, det er Gud som har gjort deg forskjellig fra alle andre).

Igjen, hvis det var slik at man kan være annerledes av egen vilje, ville den kristne ha grunn til å skryte og rose seg av sitt samarbeid med Den hellige ånd.

Se hva vi gjorde. Se hva jeg gjorde. Med hjelp av Den Hellige Ånd er Han i vår leir. Er Han virkelig det? Jeg vil være i Hans leir.

Men dette ville være i strid med **Efeserbrevet 2,8**: "**For av nåde er dere frelst ved tro, og det er ikke av dere selv** (Å, virkelig? Nei, hva er det da?), **det er en gave fra Gud**".

Det faktum at Han har gjort noe for deg som er annerledes enn det Han har gjort for andre, er Hans nåde til deg. Det er en gave til deg.

Og hva med din faktiske kristne erfaring? Holdningen til den ekte gjenfødte kristne kommer best til syne **i Salmenes** bok.

115:1 "**Ikke til oss, Herre, ikke til oss, men til ditt navn gi ære, for din barmhjertighets og for din sannhets skyld.**

2 Derfor sier hedningene: Hvor er nå deres Gud? 3 Men vår Gud er i himmelen, og han gjør hvad han vil."

Som en ekte gjenfødt kristen vil vi erkjenne at vi kom til Kristus fordi Den Hellige

Ånd brakte oss til viljen. Se Gud arbeide i deg til å ville. Men likevel har ikke den samme Hellige Ånd gjort det samme i mange andre som han har gjort i deg! Du vet at det er sant.

Selv om mange andre også har hørt evangeliets budskap og blitt vist at de trenger Kristus, er de likevel ikke villige til å komme til Ham. Dermed har Han gjort mer i deg enn i dem.

Jeg tror du kan si: ***"Jeg husker den gangen da denne sannheten ble presentert for meg, og min samvittighet vitner om at min vilje handlet og at jeg ga etter for Hans vilje i mitt liv"***.

Men før du **"overga"** deg, begynte Han "å virke sin vilje i deg, og etter at du hadde overgitt deg til Hans vilje, gjorde du deretter Hans vilje. Slik manifesterte du Guds vilje. Du ble en manifestert sønn av Gud.

Se, det er ingen som av egen natur vil tro på Guds vilje. Før Gud har utfoldet sin mektige kraft og gjort et nådens under i deres hjerter først.

Så hva er den menneskelige vilje? Er den en selvbestemmende agent? Eller er den i sin tur bestemt av noe annet?

Er den suveren eller er den bare en tjener? Er viljen overlegen alle andre evner i vårt vesen, slik at den underkaster seg dem, eller er den overmannet av deres impulser og underlagt deres nytelse?

Styrer viljen din sinnet ditt? Eller kontrollerer sinnet din vilje?

Er din vilje fri til å gjøre som den vil, eller er den nødt til å adlyde noe utenfor seg selv?

"Står viljen din adskilt fra de andre store evnene i sjelen din?

Finnes det et selv i deg selv, som kan reversere selvet og komme mot selvet, og dermed splitte deg selv i segmenter, slik et glass knuses i biter?

Eller er din vilje forbundet med de andre evnene, slik hundens hale er forbundet med kroppen? Eller logrer halen med hunden? Men med hodet logrer den med halen. Så dit hodet går, går hele skapningen. Akkurat som en slange, den følger hodet sitt. Ikke sant? Han følger ikke halen.

Og som ***et menneske tenker i sitt hjerte, slik er han***? Tenker han endelige tanker? Han er endelig. Eller tenker han evige tanker? Han er evig.

Det første du må gjøre er å tenke, så kommer hjertet (dine ønsker) inn, og så skjer handlingene. Er viljen det viktigste i mennesket, eller er den det siste? Skal den være underordnet, eller bare reagere på de andre evnene?

1 Mosebok 3,6 "Og *da kvinnen så at treet var godt til mat*" (og *hun oppfattet det med sine sanser*) "*og et tre til å ha lyst på*", (Å, det forandret hennes vilje. Og hun spiste,) *tok hun* av det og *åt* av det. Det var hennes vilje."

La oss nå se på **den** menneskelige viljens natur.

Hva er viljen? Viljen er evnen til å velge, den umiddelbare årsaken til alle våre handlinger. Valg innebærer nødvendigvis å avvise én ting og akseptere en annen.

Med andre ord, jeg må ta et valg, A eller B. Å ikke ta noe valg er egentlig ikke å ta et valg.

Både det positive og det negative må være til stede i sinnet før man kan foreta et valg.

I enhver viljeshandling ligger det en preferanse, et ønske om en ting fremfor en annen. Og sier ikke Bibelen at de elsker synden mer enn ordet? Der det ikke finnes noen preferanse, men fullstendig likegyldighet, finnes det ikke noe valg.

Som Skriften sier: "**De elsket mørket fremfor lyset.**" Med andre ord, de velger mørket fremfor lyset. Eller de elsker mørket i større grad enn de elsker lyset.

Å ville er altså å velge, og å velge er å bestemme seg mellom to eller flere alternativer. Men det er noe som påvirker valget; noe som bestemmer beslutningen.

Derfor **kan ikke viljen din være suveren**, fordi den er en tjener for dette noe.

Viljen kan ikke være både suveren og tjener. Den kan ikke være både årsak og virkning. Viljen er ikke kausal, for som vi har sagt, er det noe som får den til å velge, og derfor må dette noe være den kausale agenten.

Selve valget påvirkes av visse hensyn. Og det er bestemt av ulike påvirkninger som individet selv er utsatt for. Valget er derfor en **effekt** av disse overveielsene og påvirkningene.

Og hvis det er **effekten**, må den være deres tjener; og hvis viljen er deres tjener, er den ikke suveren,

Og hvis viljen ikke er suveren, kan vi absolutt ikke tilskrive den absolutt "frihet". Viljeshandlinger kan ikke skje av seg selv, og å si at de kan det, er å hevde at de ikke har noen årsak. Med andre ord: Ingenting kan ikke frembringe noe.

Til alle tider har det imidlertid vært dem som har hevdet at den menneskelige vilje er absolutt suveren. Man vil hevde at viljen har en selvbestemmende kraft.

De sier for eksempel at jeg kan vende blikket opp eller ned. I dette tilfellet forutsetter det at jeg velger én ting fremfor en annen, mens jeg befinner meg i en tilstand av fullstendig likegyldighet.

Men i det øyeblikket likegyldigheten forsvinner, er det foretatt et valg, og det faktum at likegyldigheten ble avløst av preferanse, omstøter argumentet om at viljen er i stand til å velge mellom to likeverdige ting.

Som vi har sagt, innebærer valg at man aksepterer ett alternativ og forkaster et annet.

Det som bestemmer viljen, er det som får den til å velge. Hvis viljen er determinert, må det finnes en determinator. Hva er det som bestemmer viljen? Den sterkeste drivkraft som virker inn på den.

Hva denne drivkraften er, varierer fra tilfelle til tilfelle. Hos én kan det være fornuftens logikk, hos en annen samvittigheten, hos en annen følelsenes impuls, hos en annen fristerens hvisking, hos en tredje Den hellige ånds kraft.

Den av disse som har den sterkeste drivkraften og utøver størst innflytelse på individet selv, er den som driver viljen til å handle.

Så hvis ordet sier, ikke gjør dette, og du sier, hva, åh, det lukter godt, eller åh, det smaker godt, eller åh, det høres godt ut, hva lytter du til? Hva er du nå, hvis du gjør det? Hva er du nå en tjener av? Sansene.

Den av disse som har den sterkeste drivkraften og utøver størst innflytelse på individet selv, er den som får viljen til å handle til å finne sted.

Med andre ord bestemmes viljens handling av den sinnstilstanden (som i sin tur er påvirket av verden, kjødet og djevelen, så vel som av Gud), som har størst tendens til å utføre.

La oss se på to sett med alternativer som ble presentert for en kristen bror: På den ene siden var det pliktfølelse pluss hans egen sympati, på den andre siden

var det en følelse av egen nød pluss en ekte bekymring for Guds ære. Ok, det er de to tingene.

Han følte at han burde overvære forkynnelsen av evangeliet den kvelden. Den siste følelsen vant frem. Åndelige hensyn veide tyngre enn hans pliktfølelse. Han ville gå og be for de syke, men han ville være i kirken. Hans åndelige hensyn veide tyngre enn hans pliktfølelse.

Da han hadde bestemt seg, handlet testamentet deretter, og han trakk seg tilbake for å hvile, slik at han kunne være klar til kveldsgudstjenesten.

En analyse av dette tilfellet viser at sinnet var styrt av åndelige overveielser, og at sinnet regulerte og kontrollerte viljen.

Derfor sier vi at hvis viljen er kontrollert, er den verken suveren eller fri, men er sinnets tjener.

Når vi ser at frihetens egentlige natur er at viljen er underlagt de motiver som virker inn på den, er vi i stand til å se at det ikke er noen konflikt mellom to utsagn i Guds ord som angår vår Herre.

I **Matteus 4,1** leser vi: "*Da ble Jesus av Ånden ført ut i ørkenen for å bli fristet av Djevelen*"; Han ble ledet.

Men i **Markus 1:12-13** står det: "*Og straks drev Ånden ham ut i ørkenen. Og han ble der i ørkenen i førti dager, fristet av Satan*".

Ble han drevet eller ble han ledet? Matteus sier at han ble ledet, selv om Den hellige ånd drev ham til å gå. Hans valg var å gå. Selv om du har et valg mellom dine tanker og Hans tanker, velger vi Hans tanker.

At Kristus ble "*drevet*", innebærer at det var av et tvingende motiv eller en kraftig impuls, noe som ikke kunne motstås eller avvises.

At han ble "*ledet*", viser at han var fri til å gå. Når vi setter de to sammen, får vi vite at det å bli ledet var svært kraftfullt i seg selv.

Her forenes altså menneskets frie vilje og Guds nådes effektivitet: En synder kan bli "*trukket*" og likevel "*komme*" til Kristus.

"*Dragningen*" viser ham det uimotståelige motivet, "*komme*" betegner hans viljes svar. Slik Kristus ble "*drevet*" og "*ledet*" av Ånden ut i ørkenen.

Bibelen sier nemlig at ingen kan komme til Faderen uten å bli trukket til seg. Så de jobber sammen. Ok.

Den menneskelige filosofien insisterer på at det er viljen som styrer mennesket, men Guds ord lærer oss at det er hjertet som er det dominerende senteret i vårt vesen.

Ordspråkene 4,23: *"Bevar ditt hjerte med all aktsomhet, for av det kommer livets spørsmål".*

I **Markus 7:21** sporer Jesus disse syndige handlingene tilbake til kilden og erklærer at kilden er "**hjertet**", og ikke **viljen**! Han sier: *"For innenfra, fra menneskenes hjerte, utgår onde tanker, hor, utukt, mord", osv.*

Hjernen kjente begge sider, men hjertet valgte én side.

I **Matteus 15,8** leser vi igjen: *"Dette folket nærmer seg meg med sine lepper, men deres hjerte er langt borte fra meg".*

Ordet "**hjerte**" forekommer mer enn tre ganger så ofte i Bibelen som ordet "**vilje**", selv om nesten halvparten av referansene til sistnevnte refererer til Guds vilje!

Når vi konkluderer med at det er hjertet og ikke viljen som motiverer mennesket, strever vi ikke bare med ord, men insisterer på et skille som er av avgjørende betydning.

Her står et menneske overfor to alternativer; hvilket vil han velge? Vi svarer: det som er mest behagelig for ham selv, dvs. hans "hjerte", den innerste kjernen i hans vesen.

Foran synderen står et liv i dyd og fromhet, og et liv i syndig ettergivenhet; hva vil han følge? Det siste. Hvorfor det? Fordi dette er hans valg. Men beviser det at viljen er suveren? Ikke i det hele tatt.

Gå tilbake fra virkning til årsak. Hvorfor velger synderen et liv i syndig ettergivenhet? Fordi han foretrekker det, selv om han selvfølgelig ikke nyter virkningene av et slikt liv. Og hvorfor foretrekker han det? Fordi hans hjerte er syndig.

Snakket med en bror her om dagen, og han nevnte en mann som han hadde bedt ham om ikke å gifte seg med, denne kvinnen. Hun hadde vært gift to ganger før.

Og han sa, ikke gift deg med henne. Det vil ikke ende godt. Vel, broren fulgte ikke rådet hans. Han forlot kirken. Han giftet seg med kvinnen. Og nå sier han at han ønsker å komme tilbake til Kristus. Og han sa: "Jeg har innsett at fire minutters nytelse ikke er verdt min evige frelse. Hva med to minutters nytelse? Hva med to minutters nytelse? Hva med ti minutters nytelse? To minutters nytelse. Det er ikke verdt det.

På samme måte står den kristne overfor de samme alternativene, og han velger og streber etter et liv i fromhet og dyd. Hvorfor er det slik? Fordi *Gud har gitt oss et nytt hjerte eller en ny natur.*

Derfor sier vi at det ikke er viljen som gjør synderen uimottakelig for alle appeller om å "*forlate sin vei*", men hans korrupte og onde hjerte.

Han vil ikke komme til Kristus, fordi han ikke vil, og han vil ikke, fordi hans hjerte hater ham og elsker synden:

Vi leser i *Jeremia 17,9 Hjertet er bedragersk over alle ting og forferdelig ondt; hvem kan kjenne det?*

I vår definisjon av viljen har vi sagt at "viljen er evnen til å velge, den umiddelbare årsaken til all handling". Vi sier den umiddelbare årsaken, for viljen er ikke den primære årsaken til noen handling, like lite som hånden er det.

På samme måte som hånden styres av musklene og nervene i armen, og armen av hjernen, er viljen sinnets tjener, og sinnet påvirkes i sin tur av ulike påvirkninger og motiver som virker inn på det.

Til slutt, ønsker vi å følge vår egen tankegang, som er begrenset og midlertidig, eller ønsker vi Hans tankegang, som er evig og fylt med alle Guds løfter? Som Josva sa: "Jeg og mitt hus skal tjene Herren. La oss bøye våre hoder i bønn.

Nådige Far, vi er så takknemlige, Herre, for Ditt Ord, vel vitende om at Ditt Ord er Din vilje. Og, Far, vi vet at Du arbeider i oss for å gjøre Din vilje. Du arbeider i oss Din vilje og for å gjøre Din vilje. I Jesu Kristi navn ber vi. Amen.